

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 633/2025-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Katarínou Pilkovou, advokátkou, Námestie S. H. Vajanského 2, Martin, proti postupu a uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/208/2021 z 27. apríla 2022, postupu a rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co/194/2017 z 23. júna 2020, postupu a rozsudku Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 19C/172/2004-1107 z 3. novembra 2016 a postupu a uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 19Ek/2680/2024 z 22. augusta 2025 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Návrhu na vydanie dočasného opatrenia **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 10. septembra 2025, doplnenou podaniami doručeným 24. septembra 2025 a 4. novembra 2025, domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, rozhodnutiami a postupom najvyššieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4Cdo/208/2021, krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5Co/194/2017, Okresného súdu Bratislava II (teraz Mestský súd Bratislava IV) (ďalej len „súd prvej inštancie“) v konaní vedenom pod sp. zn. B2-19C/172/2004 a Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „exekučný súd“) v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 19Ek/2680/2024. Sťažovateľ sa domáha zrušenia uznesenia

najvyššieho súdu sp. zn. 4Cdo/208/2021 z 27. apríla 2022, rozsudku krajského súdu sp. zn. 5Co/194/2017 z 23. júna 2020, rozsudku súdu prvej inštancie sp. zn. B2-19C/172/2004 z 3. novembra 2016 a uznesenia exekučného súdu sp. zn. 19Ek/2680/2024 z 22. augusta 2025, vrátenia veci súdu prvej inštancie, určenia, že exekučný titul nevznikol a náhrady trov konania pred ústavným súdom. Sťažovateľ sa zároveň domáha odloženia vykonateľnosti napadnutých rozhodnutí, najmä rozsudku súdu prvej inštancie sp. zn. B2-19C/172/2004 z 3. novembra 2016.

II.

Skutkový stav a argumentácia sťažovateľa

2. Sťažovateľ vystupuje v procesnej pozícii povinného v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 19Ek/2680/2024. V priebehu exekučného konania navrhol exekúciu zastaviť. Vyšší súdny úradník návrh sťažovateľa na zastavenie exekúcie zamietol, následne sudkyňa zamietla sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka výrokom I uznesenia, ktoré sťažovateľ napáda ako jedno z rozhodnutí namietaných podanou ústavnou sťažnosťou.

3. Sťažovateľ vystupoval v procesnej pozícii žalobcu v sporovom konaní vedenom proti obchodnej spoločnosti ČSOB Poist'ovňa, a.s. Sťažnostná argumentácia smeruje v značnom rozsahu k predmetnému konaniu a v jeho priebehu vydávaným rozhodnutiam súdu prvej inštancie, odvolacieho súdu a najvyššieho súdu. Namietá, že vo veci konania vedeného pod sp. zn. B2-19C/172/2004 nevznikol exekučný titul, rozhodnutie exekučného súdu z 22. augusta 2025 je preto nezákonné, porušujúce zásadu „*ius ex iniuria non orfitur*“ (právo nevzniká z bezprávia). Vytýka exekučnému súdu, že nepreukázal právoplatnosť rozsudku B2-19C/172/2004 z 3. novembra 2016.

4. V ďalšom texte ústavnej sťažnosti sťažovateľ predostrel ústavnému súdu podrobný opis priebehu základného konania, ktoré predchádzalo exekučnému konaniu, ako aj súvisiaceho správneho súdneho konania. Podstata sporu medzi sťažovateľom a oprávneným z exekučného konania vyplýva z poisťného vzťahu. Oprávnená v exekučnom konaní, poisťovňa, nevyplatila sťažovateľovi poisťné plnenia za trvalé následky úrazov, v reakcii na čo sťažovateľ začal proti nej viesť súdne konanie. Sťažovateľ predstavuje ústavnému súdu penzum nezákonností, ktoré sa podľa jeho názoru vyskytli v priebehu súdneho konania, rovnako poskytuje informácie o úraze, na základe ktorého žiadal poisťovňu o vyplatenie poisťného plnenia, namietá existenciu prekážky *res iudicata*, uvádza, že súd nezákonne konal o zaplatenie sumy 53 641,37 eur s príslušenstvom a zaviazal žalobcu na náhradu trov konania žalovanej poisťovni. Podľa názoru sťažovateľa súd prvej inštancie neuznal jeho argumentáciu o vzniku poisťnej udalosti a bez preukázania potrebných skutočností prijal tvrdenie poisťovne, že oprávnené došlo k odmietnutiu poisťného plnenia. Poukazuje na rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredia, na rozhodnutie Krajského súdu Žilina sp. zn. ZA-12Sd/303/2004, ktorý rozhodnutie o uznaní invalidity sťažovateľa potvrdil, čím podľa jeho názoru nastala prekážka *res iudicata*. Zdôrazňuje nesprávnosť rozsudku z 3. novembra 2016 poukazom na ním tvrdené nesprávnosti v postupe pri realizácii znaleckého dokazovania, na jeho námietku zaujatosti, pričom podľa jeho názoru spôsobil rozsudok bezdôvodné obohatenie žalovanej.

5. Sťažovateľ sa domnieva, že odvolací súd ani dovolací súd sa jeho argumentáciou nezaoberali. Celkovo sťažnostná argumentácia smeruje k rôznorodým námietkam sťažovateľa proti postupom všeobecných súdov v konaní vedenom proti poisťovni, a sťažovateľ tiež poukazuje na následky

pracovného úrazu na jeho zdraví. Z tejto rozsiahlej sťažostnej argumentácie sťažovateľ vyvodzuje neexistenciu exekučného titulu. Vyznačenie doložky právoplatnosti podľa jeho názoru nie je dôkazom, že rozsudok je právoplatný. Exekučný súd sa tak podľa jeho názoru mal zaoberať otázkou, či vznikol exekučný titul. V tejto otázke exekučný súd podľa sťažovateľa nevykonala dostatočné dokazovanie, zároveň vytýka exekučnému súdu aj nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia a nedostatočný prieskum, čo sa týka procesu prijímania rozhodnutí všeobecnými súdmi, ako aj skúmania zaujatosti sudcu.

6. Podľa názoru sťažovateľa došlo v súdnom konaní k porušeniu zásady ochrany legitímnych očakávaní, k porušeniu práva na spravodlivý rozsudok, práva vlastníť majetok tak, že žalovaná zjavným nezákonným konaním už pri dojednávaní poisťnej zmluvy a justičným podvodom nezákonne žiada exekučným konaním zaplatenie náhrady súdnych trov napriek tomu, že najvyšší súd sa nevysporiadal v dovolaní s trestným činom podvodu. Sťažovateľ poukazuje na skutočnosť, že došlo k nariadeniu exekúcie na jeho invalidný dôchodok.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Z rozsiahlej a rôznorodnej sťažostnej argumentácie možno vyvodit', že podstata ústavnej sťažnosti sťažovateľa smeruje k porušeniu práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny, čl. 6 ods. 1 dohovoru) postupom a rozhodnutiami všeobecných súdov v základnom konaní a postupom a uznesením exekučného súdu. Sťažovateľ zároveň namieta porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (čl. 48 ods. 2 ústavy), práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote (čl. 6 ods. 1 dohovoru) a práva vlastníť majetok (čl. 20 ods. 1 ústavy). Na podanie z 18. septembra 2025, doručené ústavnému súdu 24. septembra 2025, ústavný súd neprihliada, pretože bolo spísané a doručené samotným sťažovateľom, nie jeho právnu zástupkyňou, zároveň predmetné podanie neprináša žiadnu vecnú argumentáciu k sťažovateľom namietaným právam v ústavnoprávnej rovine.

III.1. K rozhodnutiu najvyššieho súdu, krajského súdu, okresného súdu:

8. Podľa § 56 ods. 4 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) „Ak ústavný súd návrh na začatie konania podľa § 42 ods. 2 písm. f) odmietne podľa odseku 2 a ten istý navrhovateľ podá ústavnému súdu ďalší návrh na začatie konania v inej veci v podstatnej časti zhodný s predchádzajúcim návrhom, ktorý možno odmietnuť z rovnakého dôvodu, rozhodnutie o jeho odmietnutí môže obsahovať zjednodušené odôvodnenie, v ktorom ústavný súd iba poukáže na skoršie rozhodnutie o predchádzajúcom návrhu na začatie konania.“. Ústavný súd zistil, že v obdobnej záležitosti sťažovateľa rozhodol uznesením č. k. I. ÚS 440/2022-21 zo 17. augusta 2022, preto odkazuje aj na odôvodnenie tohto uznesenia.

9. Pokiaľ ide o rozhodnutia okresného súdu a krajského súdu, ústavný súd poukazuje na princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu, v zmysle ktorého právomoc ústavného súdu nastupuje až vtedy, keď nie je daná právomoc všeobecných súdov. Vzhľadom na skutočnosť, že proti rozsudku okresného súdu sťažovateľ podal odvolanie, o ktorom krajský súd rozhodol, a proti rozsudku krajského súdu sťažovateľ podal dovolanie, o ktorom bolo rozhodnuté napadnutým

rozhodnutím najvyššieho súdu, je vo vzťahu k rozsudkom súdu prvej a druhej inštancie potrebné ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci ústavného súdu.

10. Vo vzťahu k rozhodnutiu najvyššieho súdu ústavný súd opätovne poukazuje na odôvodnenie uznesenia č. k. I. ÚS 440/2022-21 a konštatuje, že v časti, v ktorej sa sťažnostná argumentácia sťažovateľa prelína s jeho minulosťou ústavnou sťažnosťou, je potrebné ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde ako neprípustnú. V neprelínajúcej sa časti je potrebné ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

III.2. K namietanému porušeniu čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 6 ods. 1 dohovoru, čl. 20 ods. 1 ústavy uznesením exekučného súdu:

11. V zmysle § 123 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť musí okrem všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania podľa § 43 obsahovať a) označenie toho, kto podľa sťažovateľa porušil jeho základné práva a slobody, b) označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým podľa sťažovateľa boli porušené jeho základné práva a slobody, c) označenie základných práv a slobôd, ktorých porušenie sťažovateľ tvrdí, d) konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

12. Osobitnou náležitosťou ústavnej sťažnosti je jej riadne odôvodnenie uvedením konkrétnych skutkových a právnych dôvodov, pre ktoré malo dôjsť k porušeniu označených práv. Je povinnosťou sťažovateľa vysvetliť ústavnému súde v obsahu svojej ústavnej sťažnosti, v čom vzhliada porušenie ním označených základných práv. V podanej ústavnej sťažnosti vo vzťahu k namietanému porušeniu práva na konanie bez zbytočných prietahov a práva vlastníť majetok absentuje odôvodnenie namietaných pochybení všeobecných súdov s ústavnoprávnym presahom k označeným právam. Z jej obsahu možno vyvodiť len výčitku smerujúcu k špekulatívnemu konaniu žalovanej poisťovne. Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína, že tento nedostatok zákonom predpísaných náležitostí nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti (§ 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde). Na perfektnosť návrhu na začatie konania pred ústavným súdom slúži inštitút povinného právneho zastúpenia, pričom sťažovateľ je v konaní pred ústavným súdom zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom (III. ÚS 364/2025).

13. Vzhľadom na absenciu osobitnej náležitosti ústavnej sťažnosti [§ 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde] ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa v časti namietaného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a práva vlastníť majetok podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde odmietol.

III.3. K namietanému porušeniu čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 6 ods. 1 dohovoru, čl. 36 ods. 1 listiny uznesením exekučného súdu:

14. Ústavný súd pripomína, že vykonávacie konanie je integrálnou súčasťou práva na súdnu ochranu. Základným predpokladom vedenia exekučného konania je existencia spôsobilého exekučného titulu. Sťažnostná argumentácia (vyvodzujúc z rozsiahleho textu nesúrodej ústavnej

sťažnosti) smeruje prevažne k nesplneniu podmienky spôsobilého exekučného titulu, ako aj k nedostatkom odôvodnenia napadnutého uznesenia exekučného súdu.

15. Ústavný súd, vychádzajúc z príloh ústavnej sťažnosti (osobitne z odôvodnenia napadnutého uznesenia exekučného súdu z 22. augusta 2025), zistil, že exekučným titulom v predmetnom exekučnom konaní je rozhodnutie Mestského súdu Bratislava IV sp. zn. B2-19C/172/2004 z 24. októbra 2023, ktorý nadobudol vykonateľnosť 25. augusta 2024 vo výroku I (v spojení s uznesením sp. zn. B2-19C/172/2004) a 26. novembra 2023 vo výroku II. Exekučným titulom je rozhodnutie ukladajúce sťažovateľovi povinnosť nahradiť oprávnenému trovy konania. K námietke sťažovateľa, že exekučný súd nedokázal právoplatnosť exekučného titulu, ústavný súd uvádza, že základnou, právne relevantnou vlastnosťou exekučného titulu je jeho vykonateľnosť. Exekučný súd pri posudzovaní návrhu na vykonanie exekúcie vychádza z doložky vykonateľnosti, ktorou je exekučný titul opatrený, a túto nemá dôvod spochybňovať, a už vôbec nie dokazovať. Až v prípade kvalifikovanej obrany povinného v priebehu exekučného konania je povinnosťou exekučného súdu zaoberať sa predpokladmi na nadobudnutie vykonateľnosti exekučného titulu. V tomto smere však exekučnému súdu nemožno vytýkať žiadne nedostatky, keďže argumentácia sťažovateľa v produkovaných úkonoch procesnej obrany smerovala (ako uvádza exekučný súd v napadnutom uznesení) k rozhodnutiam, ktoré nie sú v predmetnom konaní exekučným titulom, preto argumentácia sťažovateľa je v tejto rovine irelevantná. Ústavný súd zároveň uvádza, že po preskúmaní napadnutého uznesenia exekučného súdu dospel k záveru, že obsahuje riadne, náležité odôvodnenie, exekučnému súdu v tomto smere nemožno vytknúť žiadne pochybenia s presahom do ústavnoprávnej roviny. Exekučný súd sa dostatočným spôsobom vyjadril k podmienke existencie spôsobilého exekučného titulu a zrozumiteľne sťažovateľovi vysvetlil, že exekučným titulom v predmetnom konaní je iné rozhodnutie ako rozhodnutia, na ktoré sťažovateľ poukazuje a proti ktorým vedie svoju obrannú argumentáciu.

16. Vzhľadom na uvedené je ústavnú sťažnosť sťažovateľa potrebné v tejto časti odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

17. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľov v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. novembra 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu